

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 6 ROČNÍK 2009/2010

DEJTE PŘEDNOST DĚTEM

Máme zelenou!

Blahopřeji a děkuji všem, kteří se do těchto chvil podíleli na projektu Dejte přednost dětem. Naše úsilí přineslo kýžené ovoce. Škola uspěla v grantovém řízení a náš projekt byl podpořen v grantovém programu Na zelenou. Pro nás to znamená, že

škola získala 45 tisíc korun na pořízení dopravní studie, jež připraví řešení dopravní situace v obci na kritických místech, kde se kříží cesty pěších, cyklistů a motoristů, ale také dalších 30 tisíc korun, které pomohou zpříjemnit život lidem, kteří kolmo navštěvují naši školu a obecní knihovnu. U stěny školy v místech, kde sídlí právě knihovna, by měla vyrůst krytá kolárna, která ochrání naše miláčky před nepřízní počasí a zároveň nám umožní je pěkně a bezpečně zaparkovat ve chvíli, kdy bažime po vědění nebo hledáme pěknou knihu. Naším snem je kryté stání, které bude opakovat architektonický prvek zastřešených schodišť u vstupů do mateřské školy a ještě podtrhne krásu moderní budovy druhého stupně

naší školy. Věříme, že zastupitelstvo obce ocení snahu a výsledky práce školy a občanské iniciativy a přidá prostředky, které umožní vyhnout se přílišným kompromisům.

Ve čtvrtek 15. dubna se zúčastníme semináře pro koordinátory a konzultanty projektů v prostorách ministerstva školství, které tento projekt podporuje. Setkáme se s konzultanty, kteří už podobné projekty dotáhli do úspěšného konce. O své poznatky se s Vámi podělíme na další veřejné schůzce pracovní skupiny, jejíž termín konání zatím plánujeme. Ještě jednou děkujeme a všechny, kteří nám pomáhají a fandí, prosíme, vydržte. Jsme zatím jen v polovině naší cesty.

Jiří Honza

MŠR potřetí

Ve čtvrtek 18. března zasedala již potřetí v tomto školním roce Malá školská rada. Byla svolána mimořádně, a to na přání žáků páté třídy. Ti zjistili, že přespolní žáci, kteří přijíždí autobusem a přichází do školy dříve, než se otevírá, jim lámou háčky v šatně.

Celá tato záležitost byla projednána a jeden z obviněných se přiznal a je ochoten uhradit škodu,

kteřou napáchal. Všichni souhlasili s tím, že podobné případy by se neměli řešit nějakým opatřením, které postihne všechny, kteří musí například do školy dojíždět, ale vždy musíme hledat konkrétní problém a trestat ty, kteří poruší pravidla.

Všichni radní, ale nejen ti, by měli mít oči otevřené, poukazovat na problémy a přestupky. Měli by navrhnout řešení. Nesmí ale zapomínat na dobré skutky a úspěchy svých spolužáků i školy jako celku.

Další schůze Malé školské rady se uskuteční 8. dubna, a proto si připravte své návrhy, poznámky a připomínky k životu naší školy.

Lukáš Strejc

Druhý cizí jazyk?

Už dlouho si kladu otázku, proč nechci dělat to, co mám rád? Já svou odpověď už našel. Děti jsou přednější! Pokud budete číst dál, tak se Vám pokusím vysvětlit, co tím myslím.

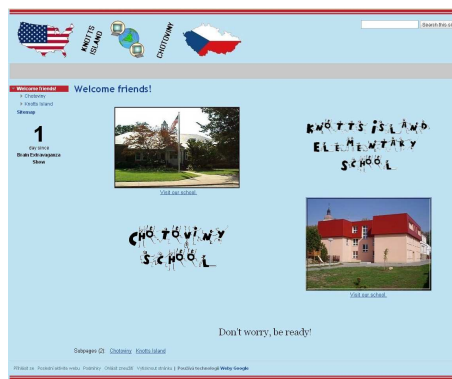
Nikdy nebudu litovat toho, že jsem si zvolil studium španělštiny, přestože jsem dodnes svou aprobaci nedokázal plně využít. Miluji ten jazyk, literaturu, hudbu, film, výtvarné umění i historii lidí, kteří měnili naši civilizaci. Také vím, že všechny jazyky se učí stejně a já jsem své vzdělání nepromarnil. Svým žákům bych přál, aby se s nádhernou španělskou i románskou kulturou mohli seznámit až ve chvíli, kdy si budou moci sami svobodně volit. Bohužel jim to stav dnešního školství neumožňuje. Na základních školách jsou děti zbytečně přetěžovány a střední školy zase nenabízejí potřebnou návaznost ve studiu jazyků. To není naše chyba, ale přece nemusíme svým rozhodováním tyto omyly ještě umocňovat?

Učíme děti, že člověk má pracovat nejen proto, aby naplnil žaludek, ale také proto, aby jeho život měl smysl. Naším ideálem jsou bývalí žáci, kteří mají pěkné vzpomínky na roky strávené s námi a angličtinou, ale zároveň to musí být žáci, kteří získali pevné základy cizího jazyka a dovednosti, které jim pomohou zvládnout kterýkoliv další jazyk. Budoucí zemědělci, řemeslníci, obchodníci, pracující ve službách budou schopni komunikovat s cizinci a studenti budou mít pevné základy pro další studium.

Nejsem jediný učitel, který si na základě vlastních i sdílených zkušeností myslí, že nařízením ministerstva školství o povinné výuce druhého cizího jazyka poškodíme současnou úroveň výuky angličtiny na základních školách. Podle výsledků Scio KEA 2009/2010 jsou výsledky naší školy v anglickém jazyce nadprůměrné. Patříme mezi úspěšné školy a máme lepší výsledky než 70% zúčastněných škol. Ve výsledcích testování jsou zahrnuta i víceletá gymnázia. Výsledky dále říkají, že na naší škole dobře využíváme studijní potenciál žáků a jejich výsledky jsou lepší než úroveň jejich studijních před-

pokladů. To znamená, že žáci pracují nad svoje možnosti. Spolu se svými kolegy budeme chtít tyto výsledky ještě zlepšovat, ale musíme pro to společně s rodiči a obcí připravit co nejlepší podmínky. Jsem příkladem toho, že i aprobovaní učitelé španělštiny, němčiny nebo ruštiny si mohou myslet, že výuka dalších jazyků bude jen plýtváním vzácným časem a prostředky. Začněme se konečně zajímat i o výsledky naší práce. Neptejme se jen, kolik toho pro naše děti děláme, ale také s jakým výsledkem. Mnoho věcí už nebudeme mít šanci napravit. Šťastné dětství a naše rodičovská péče se nedá měřit jen počtem předmětů, kroužků, diplomů a medailí. Myslím, že všichni známe dobře ten pocit, když se toho na nás nahrne moc najednou. Jak rychle získáváme odpor k práci, kterou neshledáváme smysluplnou. Jak je těžké přemoci se a pracovat dál.

Nechci upírat současným sedmákům šanci učit se další jazyk, ale protože je zároveň učím angličtinu, mohu posoudit jejich zájem a motivaci. Kroužek konverzace v angličtině s rodilou mluvčí navštěvuje na naší škole v tomto pololetí 7 dětí. Právě v těchto chvílích prezentují v Knotts Island v Severní Karolíně výsledky našeho společného projektu. Mohu tedy po několikaměsíční společné práci posoudit, na kolik žáků zapůsobila motivace špičkovými technologiemi použitými pro netradiční výuku formou mezinárodního projektu. Bohužel i díky nám rodičům působí motivace známku téměř na všechny, zatímco výuka, která komplexně rozvíjí kompetence dětí, dává mnohým z nich šanci proplouvat bez námahy a nechat pracovat ostatní. Bojím se, že rodiče, kteří jako první hlasují pro druhý cizí jazyk, se také jako první ozvou ve chvíli, kdy děti za svou „práci“ dostanou spravedlivou odměnu. Letos mají osmáci týdně 32 hodin a z toho by bylo 11 hodin jazyků. Jsem rád, že naše dcera mohla uniknout tomuto nedobrému nařízení a bude se moci rozhodnout až podle aktuální nabídky střední školy, kterou si vybere a na kterou ji přijmou. Navíc se na téměř všech školách nedělají přijímačky a přihlíží se jen k prospěchu na základní škole.

Jedna průměrná známka z druhého cizího jazyka jistě nepomůže dětem tak, jako tři výborné z cvičení, kde se dají uskutečňovat projekty, o kterých jsem mluvil, nebo pomáhat slabším i motivovat nadané.

Pokud ministerstvo své nařízení po volbách nezmění, pak bude výuka španělštiny švejkovským pokusem, jak vyžrát na vrchnost, protože je to lehký cizí jazyk, který obohatí obzory našich dětí a nebude se plést s angličtinou. Je to ale až poslední řešení, které v pudu sebezáchovy volí rodič a učitel, který se musí podrobit nařízení ministerstva, byť ho nepovažuje za dobré. Díky demokracii si svůj názor může dovolit nejen vyjádřit, ale za něj i demokratickou formou bojovat.

Od svých kolegů v zahraničí vím, že třídní schůzky se mění v neformální posezení, kde se baví lidé, kteří mají společný cíl – rozvoj obce, štěstí a úspěch svých dětí. Myslím, že to je jeden z těch dobrých příkladů, které stojí za to kopírovat.

Vím, že v přímé diskusi bychom si vysvětlili ještě mnohem víc. Proto prosím všechny rodiče, kteří nesouhlasí s mými argumenty, obraťte se na Školskou radu. Svolejte schůzi k tak důležitému rozhodnutí. Starejte se o svou školu! Dejme hlavy dohromady a hledejme to nejlepší řešení pro naše děti, pro nás. Bez informací se člověk rozhoduje špatně a bez komunikace zbytečně pění krev. Já se Vám nedivím, jsem také jenom člověk a rodič.

Jiří Honza

Velikonoce s Jesusem

Každý rok se scházejí lidé na benefičním koncertu a probíhá dobročinná sbírka nazvaná Velikonoce s Jesusem. Její výtěžek má pomáhat lidem s hendikepem. Peníze jim mají usnadnit život, protože i obyčejné věci, které většina zvládá bez většího úsilí, mohou jim dělat velké potíže. Letos jsou koncert i sbírka věnované Klárce, která má mozkovou obrnu. Děti i dospělí mohou přispívat před sborovnou 2. stupně, kde je zapečetěná pokladnička, nebo zasláním dárcovské SMS ve tvaru **DMS[mezera]KLARKA** na číslo **87777**. Klárka obdrží 27 Kč.

Naše třída se také rozhodla, že Klárce přispěje na potřebnou sedačku. Vybrali jsme 120 Kč. Neváhejte a pošlete nebo přispějte jakoukoli částkou. Nikdy nevíte, jestli to zrovna vaše rodina nebude potřebovat.

Monika, Barbora a Lenka

Jaro je tu!

V polovině tohoto měsíce jsme se my mladí zahrádkáři sešli na naší první jarní schůzce. Naši zkušenější vedoucí nám řekli spoustu věcí hlavně o jarních cibulovinách. Přestože se nás sešlo méně než obvykle, ani tak jsme se nenučili. Původně jsme měli jít ven a podívat se, jestli už něco někde neklíčí. Bohužel všude ještě ležel sníh a my jsme si museli vystačit se zahrádkářskými knihami v učebně výtvarné výchovy. Už se těšíme, až sleze sníh a my vyrazíme na zahrádky, potěšíme se s prvními kvítky a pustíme se do sázení. Za schůzku velmi děkujeme.

Lenka Ťoupalová a Lukáš Knotek

Pomáháme dobrým věcem 📷 foto Yvona Kaňová

Doba zla

Příběhy bezpráví, to je akce, která je pro naši školu moc důležitá. V dnešní době, kdy máme všeho až moc, si už jen těžce představíme, jaké opravdu kruté podmínky v té době byly. Film Hitler, Stalin a Já nám myslím hezky přiblížil život jak ve městech, tak třeba v koncentračních táborech. Paní Heda Blochová, která povídala ve filmu o svém životě, se nám otevřela a krásně vyprávěla, i když to pro ni muselo být těžké, protože na některé okamžiky je asi lepší zapomenout. Její manžel Rudolf Margolius sice přežil koncentrační tábor, ale nakonec ho zabili komunisté, a to je podle mne ještě horší. Člověk je šťastný, že jedno zlo přežil, a potom přijde druhé a život stejně končí. Myslím si, že paní z Národního archivu, které za námi přijely z Prahy a po filmu si s námi povídaly, se snaží zprostředkovat svoje znalosti hlavně mladším generacím, protože ty to zase budou přenášet dál a neustále si to budou uvědomovat. Určitě je dobře, že se někdo zajímá o historii, protože takové věci by se měly zachovat v lidských

vzpomínkách. Napadlo mne, že já se v této době můžu zdokonalovat ve zpívání a hraní na klavír za pomoci odborníků. O tom lidé ve válce mohli pouze snít. Ale co, zpívali si pro radost... Zpívali pro nás. Děkujeme.

Mirka Honzová ml.

Jarní družinová báseň

Šla poštolka do školky,
ztratila tam bačkorky,
hledá je pak v trávě,
co má dělat právě?

Nebudu je hledat,
budu radši běhat,
moudřejší je běhání
než to hloupé hledání
a pak je zas našla,
na kafe si zašla.

Linda Heinová a Míša Kotašková

Není drobek jako Drobek

Když se řekne country, tak se většinou nám školákům, obzvláště na druhém stupni, div nezjezí vlasy na hlavě. Většina si řekne: „Jé, to neposlouchám, to bude zase nuda.“ Také jsem si to myslela, ale 10. března jsem byla vyvedena z omylu. Spolu s žáky celé školy jsem zasedla v sále kulturního domu, abych si poslechla písničky Michala Tučného v podání Drobka, který přijel i se svou pomocnicí. Ale nemyslete si, program nebyl jenom o hraní a zpívání. Drobek nám také o Michalovi Tučném něco pověděl. Byl to jakýsi průřez jeho životem. Ke konci si vybrali čtyři dobrovolníci, aby si šli zkusit minikvíz a zjistili, jestli dávají pozor. Všichni čtyři potom dostali dobrou odměnu. Další soutěží byla minisuperstar a zpěváci si také odnesli odměnu. Myslím si, že se program všem líbil, i těm největším protivům ze školy vyrašil úsměv na tváři.

Marie Burdová

Školní superstar

Tak nám to skončilo!

Ve čtvrtek 25. března proběhlo poslední finálové kolo naší školní pěvecké soutěže, do jehož finále se probíjeli Andrea Jarošová, Martin Novák a Šárka Kováčová. Gratulujeme!

Všichni tři prošli dlouhou cestou pěti kol, v nichž ukazovali, co v nich je, a často si vyslechli přísné

Byla to legrace ☺ foto Vendula Tóthová

hodnocení a rady poroty. Do ní pravidelně zasedali pan ředitel Havlík, paní učitelka Honzová a paní vychovatelky Bredová a Kaňová. Myslím si, že účastníci finále si vzali rady nejvíc k srdci a postupně se zlepšovali až do samého konce soutěže. Statečně se poprali i s premiérou zpěvu na mikrofon a s hudebním doprovodem, do kterého museli co nejpřesněji zakomponovat svůj zpěv. Jak těžká disciplína toto je, vám potvrdí každý hudebník, a jak skvěle to ti tři zvládli, vám může potvrdit každý, kdo si jejich vystoupení nenechal ujít.

Na finále se přijeli podívat i dva členové skupiny Tábor Superstar

Band – zpěvačka Petra Janovská a kytarista Mirek Břicháček, kteří napomohli v rozhodování o vítězi. A kdo se jím stal? Andrea Jarošová ze 3. třídy. Gratulujeme!

Petra Janovská na úplný závěr zazpívala píseň Máří Magdalény z muzikálu Jesus Christ Superstar, což bylo pro všechny krásnou tečkou za touto náročnou soutěží.

A do třetice gratulujeme všem třem a Andrejce Jarošové přejeme mnoho úspěchů při vystoupení 4. dubna na Velikonocích s Jesusem v tábořském Miléniu. Všechny srdečně zveme na tento benefiční koncert, kde Andrejka vystoupí ve čtvrt na devět večer za doprovodu skupiny TSB.

Yvona Kaňová

Všichni jsme superstar ☺ foto Vendula Tóthová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Marie Burdová, Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Martina Sochůrková, Lukáš Strejček, Lenka Ťoupalová a Lenka Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Lenka Dražilová

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

